

உ

கதிர்காம வேலர் திருவருட்பா

பண்டிதர், ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
செய்த உரையுடன்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ புத்தகசாலை வெளியீடு - 6

புதிய பதிப்பு]

1954

[விலை 50 சதம்

533

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

பண்டிதர் ம. வே. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை
செய்த

நுண்பொருள் விளக்கவுரையுடன்

11518.S.C

11518.S.C

யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை அதிபரால்

தமது

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகத்தில்
அச்சிடப்பெற்றது.

புதிய பதிப்பு

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFFNA

1954

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILOSOPHY DEPARTMENT

PHILOSOPHY 101

1950

PHILOSOPHY 101

1950

PHILOSOPHY 101

1950

1950

PHILOSOPHY 101

PHILOSOPHY 101

நா ன் மு க ம்

“கதிர்காம வேலர் திருவருட் பா” என்னும் இத் தோத்திரப் பிரபந்தம் இந்த ஜீழ நாட்டிலுள்ள கதிர்காமம் முதலாந் தலங்களிற் கோயில் கொண்டருளிய முருகக் கடவுள் சந்திரிகளிற் பத்தியோடு பாராயணஞ் செய்யப்படுவது. நவராத்திரி காலத்திலே வீடுதோறுஞ் சென்று விருத்தம் படிக்கும் பிள்ளைகட்டு, உபாத்தியாயர்கள் இத்திருவருட் பாக்களை மனனம் பண்ணிப் படிக்கச் செய்து வந்ததை நான் அறிவேன். (ஆனால் நவராத்திரி காலத்தில் வீடுதோறுஞ் சென்று விருத்தம் படித்தலாகிய சிறந்த வழக்கம் இப்பொழுது அருகி வரலாயிற்று) இவ்வருட் பாக்கள் ஓதுவார்க்குக் கந்தக் கடவுண்மீது பத்தியைக் கிளரச் செய்யும் இயல்பின, இவ்வருட்பாவைப் பாடிய ஆசிரியர் காசித்தலத்தில் வசித்துக்கொண்டு இந்த இலங்கையிற் கோயில் கொண்டருளிய கதிர்காம வேலரைத் தியானித்துத் துதித்த காரணத்தினால் இத் தோத்திரப் பிரபந்தம் காசி கதிர்காமவேலர் திருவருட்பா என்னும் பெயரைப் பெற்றது. இத்திருவருட்பாவின் அருமை பெருமைகளை நோக்கிப் போலும் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்கள் இத்திருவருட்பாவையும், இதன் ஆசிரியராத் பாடப்பெற்ற இன்னொரு பிரபந்தமாகிய காசித்துண்டி விஷயகர் திருவருட் பாவை வையும் அக்காலத்திற் பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார். அப்பிரதிகள் இப்பொழுது கிடைத்தலரிது. இக்காலத்திற் பிறராற் வெளியிடப்பட்டுவரும் இப்பிரபந்தம் பிறைகள் விரவியதாய்க் காணப்படுகின்றது. மேலும் இந்நூலாசிரியரின் பெயரும் பிரதிக்குப் பிரதி வேறுவேறுக வரையப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு பதிப்பில் இதன் ஆசிரியர் குமரகுருபர சுவாமிகள் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. வேறொரு பதிப்புப் பிரதியில் நூலாசிரியரின் பெயர் தேவராய சுவாமிகள் என வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. உற்று ஆராயப் புகுவார்க்கு இவ்விருவருள் எவரேனும் இந்நூலாசிரியரல்லர் என்பது புலனாகும். இந்நூலின் உண்மையான ஆசிரியர் திருக்கையலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதினம் பத்தாவது குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீஸ்ரீ சிவஞான தேசிக

சுவாமிகள் ஆவர். இச் சுவாமிகளின் காலம் பதினேழாம் நூற்
 ருண்டாகும். இவர் பற்பல அற்புதங்களைச் செய்தருளினார் என்று
 சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இச்சுவாமிகள் காசிவாசஞ் செய்த
 காலத்திலேயே காசித்துண்டி விநாயகர் திருவருட்பா, காசிவிசுவ
 நாதர் திருவருட்பா, அன்னபூரணியம்மை திருவருட்பா, காசிகால
 வைரவர் திருவருட்பா முதலிய பிரபந்தங்களையும் பாடியருளினரெ
 னச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. திருவாலங்குடி தக்ஷிணமூர்த்தி
 திருவருட்பாவும், இத்தேசிக சுவாமிகளே பாடியருளியதாகும்.

இப்பிரபந்தங்களெல்லாம் மேலான பொருளைக் கொண்டன
 என்பதும், பத்திச்சுவை நனிசொட்டும் இயல்பின என்பதும், ஒரு
 வராலே பாடப்பட்டன வென்பதும் உற்றுநோக்குங் கற்றுணர்ந்
 தார்க்குத் தெற்றென விளங்கும். ஆசிரியர் காசிவாசஞ் செய்த
 காலத்திலேயே இதனைப் பாடினாரென்பது “அடியேன் காணநீ
 காசிதனில் லோடிவருவாய்” என இந்நூலின் முதற்றிரு விருத்
 தத்திலும், “சிவகாசிதனில் உறைதலால்” என இறுதித் திரு
 விருத்தத்திலும் வரும் வாக்கியங்களால் உணர்தலாகும்.

“மொய்தாரணிசூழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால்,
 வைதாரையும் அங்கு வாழவைப்பான்” என்னும் வாக்கியத்
 தைச் சிந்தையிற் கொண்டு கதிர்காமத்தையன் திருவருளவேண்டி,
 தமிழேன் இத்திருவருட்பாவின் மூலபாடத்தை அறிந்தவரையிற்
 பரிசோதித்து இதற்கு ஓர் உரையும் எழுதத்துணிந்தேன். தமிழேன்
 கொண்ட துணியையும், இந்த உரையில் உள்ள தவறுகளையும்
 கதிர்காமத்தைபனும் கற்றுணர்ந்த பெரியோரும் பொறுத்துக்
 கொள்க.

ஐய னு ஐப்பசி மீ
 கந்தசஷ்டி வெளியீடு.

ம. வே. திருஞானசம்பந்தன்

கதிர்காம வேல் திருவருட்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகடங் கலுமருண வெயிலுமிழு முபயரவி
ஒருகோடி நிகர்மேனியும்

உமைமுலைப் பாலொழுகு கடைவாயும் இளநகையும்
உச்சியிற் றிகழ்கொண்டையும்

திலதமுஞ் சுட்டியுந் திருநீறும் அழகுபொழி
திருநுதலும் அருள்மாரிசேர்

திருநயன முங்கருணை வதனமும் அம்மைதரு
திருமுலைப் பாற்கிண்ணமும்

இலகுசெங் கைம்மலரும் அஞ்சலெனு மொருகரமும்
இருசெவியும் உபயரவியாம்

இருகுண்ட லங்களும் பாததா மரைகளும்
இலங்குங் குழந்தைவடிவாய்க்

கலகலென வேசிலம் படியனேன் காணநீ
காசிதனில் ஓடிவருவாய்

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவாமிக் கடவுளே.

பதவுரை: உலகு அடங்கலும் அருணவெயிலுமிழும் — உலகம் முழுவதும் பொன்போன்ற வெயிலைக்காலும், உபயரவி ஒருகோடி நிகர்மேனியும் — மகிமை பொருந்திய கோடிக்கணக்கான சூரியரை நிகர்த்த செவ்வொளியோடு கூடிய

திருமேனியும், உமை முலைப்பால் ஒழுகுகடைவாயும் — உமாதேவியாருடைய பரஞானம் அபரஞானம் என்று சொல்லப்படுகின்ற திருமுலைகளின் பாலையருந்தித் தெளித்தியமையால் ஒழுகப்பெற்ற கடைவாய்களும், இளங்கையும்—புன்முறுவலும், உச்சியில் திகழ் கொண்டையும்—சிரசின் உச்சியிலே முடிக்கப்பெற்று விளங்குகின்ற குடமியும், திலதமும் சுட்டியும் திருநீறும் அழகுபொழி திருதுதலும் — பொட்டும் சுட்டியென்னும் ஆபரணமும் திருநீற்றுப் பூச்சும் சேர்ந்து அழகு செய்கின்ற திருநெற்றியும், அருள்மாரி சேர்திரு நயனமும் — திருவருளாகிய மழை பெய்கின்ற திருக்கண்களும், கருணை வதனமும் — கருணை பொழி கின்ற திருமுகமும், அம்மைதரு திருமுலைப்பாற்கிண்ணமும் இலகு செங்கை மலரும் — உலக மாதாவாகிய பிராட்டியார் சுரந்தளித்த ஞானப்பால் நிறைந்த பொற்கிண்ணத்தையும் பரித்த ஒளிவிளங்குகின்ற செந்தாமரைப் பூவிதழ்போன்ற (வரத) திருக்கரமும், அஞ்சலெனுமொரு கரமும் — பயப்படாதீர் என்பதை விளக்குகின்ற தாகிய ஒப்பற்ற அபயதிருக்கரமும், உபயரனியாம் இரு குண்டலங்களும் இரு செவியும் — இரு சூரியரை நிகர்த்த இரத்தினக் குண்டலங்கள் விளங்குகின்ற இரு திருச் செவிகளும், பாத தாமரைகளும் இலங்கும் — செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருவடிகளும் அமைந்து விளங்கப்பெற்ற, குழந்தை வடிவாய் — பாலசுப்பிரமணியத் திருக்கோலங்கொண்டு, சிலம்பு கலகலென — வேதங்களாகிய சிலம்புகள் (திருவடிகளிற் கிடந்து) கலகலவென்று ஒலிக்க, அடியனேன் காண — இங்ஙனம் நான் தியானிக்கின்ற இத் திருக்கோலத்தைத் தமிழேன் கண்ணூரத் தரிசிக்கும் வண்ணம், காசிதனில் நீ ஓடி வருவாய் — தமிழேன் வசிக்கின்ற தாகிய இக் காசியென்னுந் தலத்திற்குத் தேவரீர் விரைந்து வந்தருளுக, கங்கை உமைபாலனே — காங்காதேவியாலும் உமாதேவியாராலும் போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே, கதிர்காம வேலனே — கதிர்காமம் என்னுந் தலத்திற்கோயில் கொண்டருளிய வேலப்பரே, கந்தசுவாமிக்கடவுளே — கந்தசுவாமி என்னும் திருநாமத்தையுடைய தெய்வமே என்றவாறு.

முதலடியில் வந்த உபயரவி என்பதில் உபயம்
மேன்மை, பெருமை. பின்வந்துள்ள உபயரவியில் உபயம்
என்பது இரண்டு. கிண்ணமும் இலகு செங்கைம்மலர்
என்பதில் கிண்ணமும் என்ற உம்மை வரத கரமாகப்
பொருந்தியதோடமையாது கிண்ணத்தையும் பரித்துள்ள
திருக்கரம் எனப் பொருள் தருதலால் எண்ணும்மை.
இருசெவியும் என்பதற்கு இரு காதுகளிலும் உள்ள எனப்
பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இங்கே ஆசிரியர் கதிர்காமப்
பெருமானைப் பாலசுப்பிரமணிய மூர்த்தியாகத் தியானி
த்து அம் மூர்த்தியை, தாம் வசிக்கின்றதாகிய காசியம்
பதிக்கு விரைந்தெழுந்தருளி அங்குத் தமக்குக் காட்சி
தந்தருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தவாரும். இவ்வா
சிரியர் காசிவாசி என்பது “சிவகாசிதனி லுறைதலால்”
என இப் பிரபந்தத்தின் இறுதியிலுள்ள கவியில் வருத
லான் உணர்க.

(1)

நிற்பரஞ் சோதியே பூரணப் பிரமமே
சதுமுகப் பிரமாதியோர்

சதுர்மறையும் அடிமுடிகள் காணாம லேதேடு
சச்சிதா னந்தசிவமே

அற்புதா நனந்தவரு ளமுதமழை மேகமே
யனந்தகல் யாணகுணமாம்

அகண்டபர வெளியே யென்னுயிர்க் குயிரே
யருட்கருணை மேருகிரியே

சிற்பரந் தந்தசிந் தாமணிக் குவியலே
செந்தேன் நெடுஞ்சலதியே

தெள்ளமுத மேசன்ம மாற்றுதந் கடியார்கள்
தேடவரு மருமருந்தே

கற்பகச் சோலையே யென்றடிய நேனுனைக்
கவிமாரி சொரியவருள்வாய்

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவாமிக் கடவுளே.

ப—ரை: தற்பரஞ் சோதியே — அதுவே பரஞ் சோதியென்று சொல்லும்படி விளங்குபவரே, பூரணப் பிரமமே — நிறைவோடு கூடிய பரப் பிரமமாகவுள்ளவரே, சதுமுகப் பிரமாதியோர் — நான்கு முகக்களையுடையவராகிய பிரமாதிய தேவர்களும், சதுர்மறையும்—நான்கு வேதங்களும், அடிமுடிகள் காணாமலே தேடு — திருவடியையும் திருமுடியையும் (முறையே) காணமுடியாமல் இன்னமுந் தேடுகின்ற, சச்சிதானந்த சிவமே — மேலானதும் ஞானத்தோடு கூடியதும் நித்தியானந்தமுடையதுமாகிய பரமசிவமே, அற்புதானந்த அருள் அமுத மழை மேகமே — அற்புதத்தையும், ஆனந்தத்தையும் திருவருளாகிய அமிர்த மழையையும் சொரிகின்ற மேகம்போன்றவரே, அனந்த கல்யாண குணமாம் அகண்ட பரவெளியே — எண்ணில்லாத மங்களகுணங்கள் அமைந்தபரிபூரண ஞான வெளியாகவுள்ளவரே, என் உயிர்க்கு உயிரே — எனது ஆன்ம நாயகராக உள்ளவரே, அருட் கருணை மேருகிரியே — திருவருள் எனப்படும் கருணையாகிய மேருமலையே, சிற்பரந்தந்த சிந்தாமணிக் குவியலே — மேலாகிய ஞானத்தைத் தந்தருளிய சிந்தாமணித் தொகுதி போன்றவரே, செந்தேன் நெடுஞ்சலதியே — செவ்விய தேனாகிய பரந்த சமுத்திரம் போன்றவரே, தெள்ளமுதே — தெளிந்த அமிர்தத்தை நிகர்த்தவரே, சன்மம் மாற்றுதற்கு அடியார்கள் தேட — பிறவிப் பிணியை ஒழிப்பதற்காக மெய்யடியவர்கள் (மருந்து) தேடும்போது, வரும் அரும் மருந்தே — அந்த அடியவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற அருமருந்து போன்றவரே, கற்பகச் சோலையே — கேட்டவர்கள் வேட்டவெல்லாங் கொடுக்கின்ற கற்பகச்சோலை போன்றவரே, என்று — எனப் பாராட்டி, அடியனென் உன்னைக் கவிமாரி சொரிய அருள்வாய் — தேவரீருடைய அடியனே

ஐகிய தமிழேன் தேவரீர்மீது தோத்திரப்பாக்களை, (முகில் மழை சொரிவதுபோல), வரைவின்றிப் பாடும் வண்ணம் அருள் செய்வீர், கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே — கங்கா தேவியாராலும் உமாதேவியாராலும் போற்றி வளர்க்கப் பெற்றவரே கதிர்காமம் என்னுந் தலத்திற் கோயில்கொண்டருளிய வேலைப்பரே கந்தசுவாமி என்னுந் திருநாமத்தை யுடைய தெய்வமே. எ—று.

இது கதிர்காமத் தையனை வரைவின்றித் தோத் திரஞ் செய்தற்கு, அந்த ஐயனுடைய திருவருளை ஆசி ரியர் இரந்தவாரும். (2)

சுகலபுவ னம்பணி சதாசிவற் கோர்குடிலை
தான்மொழிந் தருள்குருக்கள்
சதுமுகப் பிரமாவை முடியினிற் குட்டியே
தான்சிறை யிடுங்குருக்கள்
அகிலசக தண்டகோ டிகளெலாம் பின்படைத்
தருள்தந்தி டுங்குருக்கள்
அகத்திய மகாமுனிக் கருள்செய்து சடைமுடியி
லடிவைத்திடுங் குருக்கள்
பகருமுப் பத்துமுகக் கோடிவா னவர்மகுட
பந்திபணியுங் குருக்கள்
பதினெண் புராணமு முனிவர்பணி செய்யப்
பகர்ந்திடு குருக்களினிநான்
ககனமா ருதமென்ன வத்துவித மாகக்
கலந்திடச் செய்தலரிதோ
கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

11—111 சுகல புவனம் பணி சதாசிவற்கு ஓர் குடிலை மொழிந்து அருள் குருக்கள் — எல்லா உலகத்தவராலும் வணங்கப்

படுகின்றவராகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பற்ற பிரணவப் பொருளை அப்பெருமானாது திருச்செவியிற் படும்படி சொல்லிய குருவாயுள்ளவர், சதுமுகப் பிரமாவைத்தான் முடியினிற் குட்டியே சிறையிடுங்குருக்கள் — நான்கு முகக் களுடைய பிரம தேவரைத் தமது திருக்கரத்தினுற் சிரசிலே குட்டிச் சிறையிட்டு அப்பிரமாவினுடைய அகங்கார மம காரங்களை ஒழித்தமையினுற் குருமூர்த்தியாய் விளங்குபவர், அகில சகத்து அண்ட கோடிகளெல்லாம் — பூமி முதலாகவுள்ள கோடிக்கணக்கான அண்டங்களையெல்லாம், பின்படைத்து — (அப்பிரமதேவனைச் சிறையிட்ட) பின்பு தாமே சிருஷ்டித்து, அருள் தந்திடுங் குருக்கள் — (அங் னனம் படைத்த ஆன்மகோடிகளுக் கெல்லாம்) திருவருளைப் பாசித்த குருமூர்த்தியாயுள்ளவர், அகத்தியமகா முனிக்கு அருள் செய்து சடைமுடியில் அடி வைத்திடுங் குருக்கள் — அகத்திய மகாமுனிவருக்குச் சகல சாஸ்திரங்களையும் உபதேசித்து அம்முனிவருடைய சடையோடு கூடிய சிரசின்கண்ணே திருவடி வைத்துத் தீக்ஷை செய்தருளிய குருமூர்த்தியா யுள்ளவர், பகரும் முப்பத்து முக்கோடிவானவர் — சொல்லப்படுகின்ற முப்பத்துமூன்று கோடி என்னுந் தொகை கொண்ட தேவர்கள், மகுடபந்தி பணியுங் குருக்கள் — தங்கள் சிரசிற் பொருந்திய கிரீட வரிசையோடு வணங்கப்பெற்ற குருமூர்த்தியாயுள்ளவர், முனிவர் பணிசெய்யப் பதினெண் புராணமும் பகர்ந்திடு குருக்கள் — அகஸ்தியர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட முனிவர்கள் பணிந்து தொண்டாற்றப் பதினெண் புராணங்களையும் அம் முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளிய குருமூர்த்தியாகவுள்ளவர், இனி — இனிமேல், ககனம் மாருதமென்ன அத்துவிதமாக நான் கலந்திடச் செய்தல் அரிதோ — ஆகாயத்தின் கண்ணே வாயுவானது பேதமின்றிச் சஞ்சரித்தல் போலத்தேவரீரோடு தமிழேன் இரண்டறக் கலக்கச் செய்வது அரியதோ (அரிதல்லவென்றபடி), கங்கையுமை பாலனே கதிர்காமவேலனே கந்தகவாமிக்கடவுளே — கங்காதேவியாராலும் உமாதேவி யாராலும் போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காம

மென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கும் வேலப்பரே. கந்தசுவாமி
என்னுந் திருநாமத்தைபுடைய தெய்வமே, எ—று.

“அறுமுகப்பாலா, பிரமனும் அறியாப் பிரணவப்
பொருளை நீ எவ்வாறறிந்தனை” யென இறையவர் வினாவ,
“அப்பிரணவத்தின் பொருளைத் தேவரீர் எங்கள் அன்
னைக்கு உபதேசித்தபோது அன்னையின் மடியிலிருந்து நான்
செவிமடுத்தே” எனென்று குமரவேள் கூற, “அப்பொருளை
இப்பொழுது சொல்லுக” என இறையன் பணிக்க, “மறை
யின் பொருளைக் குருசீடன் என்ற முறையிற்றானே சொல்
லவுங் கேட்கவும் வேண்டுமெனத் தேவரீர் பணித்துள்
ளீர்” என்று கந்தவேள் சொல்ல, பரமசிதாவாகிய சிவ
பெருமான் தம்மைச் சீடராகவும் முருகவேளைக் குருவா
கவும் பாவித்துப் பிரணவப்பொருளைக் கேட்டருளினார்
என்பது கந்தபுராணம். இதனைச் செவ்வேளுக்குச் சிவ
குருநாதன் என்னுங் காரணப் பெயரும் விளங்கலாயிற்று.
இதனையும் பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிட்ட வரலாற்றை
யும், அண்டகோடிகளெலாம் பின்படைத்து அருள் தந்த
வரலாற்றையும் கந்தபுராணம் அயனைச் சிறைபுரிபடலஞ்
சிறை நீக்கு படலங்களிற் பரக்கக் காண்க.

இது கதிர்காமப் பெருமானைக் குருமூர்த்தியாக ஆசி
ரியர் பாவித்துத் தியானித்துத் துதித்தவாரும். “குரு
வடிவாய் வந்தென்னுள்ளங் குவிராக் குதிகொண்டவே.”
என அருணகிரிநாதர் கூறியதும் ஈண்டு உணரற்பாற்று.

நீருமக ளுகந்தநெடு மால்சக் கரப்படை
தேவேந்திரன் வச்சிரம்

சிவன்மழுப் படையூழி யனலோடு காற்றெனச்
செட்டிநீ விட்டநெடுவேல்

ஒருகணத்தே வடவையும் மதியு மிரவியு
 மொளிக்கவொரு கோடியாகி
 உக்ரப்ர சண்டரவி யெனவோடி யண்டங்க
 னோராயிரத் தெட்டினும்
 வருசூர பன்மனும் வஞ்சக்ர வஞ்சகிரி
 வயிரெடு பெருந்தாரகன்
 மார்பைப் பிளந்ததென் ருலடிய னேன்மிக
 வருந்தவே நின்றுநோய்செய்
 கருமமலை யைப்பொடி படுத்தலரி தோவுனது
 கைவேலினுக் கருளுவாய்
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
 கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

11—ரை: திருமகள் உகந்த நெடுமால் சக்கரப்படை — மகாலக் குமியைத் தம்முடைய மார்பின்கண்ணே வைத்து மகிழும் நெடிய வடிவத்தைபுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியின் சுதரிசன மென்னுஞ் சக்கரப்படை, தேவேந்திரன் வச்சிரம்—தேவேந் திரனுடைய குலிசப்படை, சிவன் மழுப்படை—சிவபிரா னது கோடரிப்படை (என்னும் இம்மூன்றும்), ஊழியன லோடு காற்று என —வடவாமுவாக்கினியோடும் பிரசண்ட மாருதமென்று சொல்லப்படுகின்ற பெருங் காற்றோடும் விரவிவருகின்றனவென்று (கண்டோர் சொல்லும்படி), செட்டி நீ விட்ட நெடுவேல் —வணிகர் குலத்தில் உருத்திர சம்மராக அவதரித்த பெருமானே தேவரீர் செலுத்திய வேற்படையானது, வடவையும் மதியும் இரவியும் ஒளிக்க —வடவாமுகாக்கினியும் சந்திர சூரியரும் தாம் சஞ்சரிக் கும் இடங்களை விட்டொதுங்க, ஒருகணத்தே ஒருகோடி யாகி — ஒரு கணப் பொழுதினுள்ளே ஒருகோடி வேற் படைகளின் வடிவங்கொண்டு, உக்கிரப்ரசண்ட இரவியென ஓடி — உலக முடிவுகாலத்திலே வீசுகின்றதாகிய உக்கிர மான பிரசண்டமாருதத்தின் வேகத்தோடும் அக்காலத்தில் எறிக்கின்ற உக்கிரமான சூரியனுடைய வெம்மையோடும்

விரைந்து சென்று, அண்டங்கள் ஆயிரத்தெட்டிலும் வரு
 குரபன்மன் (மார்பை) — தனக்குரியனவாகிய ஆயிரத்து
 எட்டு அண்டங்களிலும் மாறி மாறிச் சென்றவனாகிய குர
 பன்மனுடைய மார்பையும், வஞ்சக் கிரவுஞ்சகிரி வயிறெடு
 — மாயத்தையுடைய கிரவுஞ்சகிரியின் அகட்டையும்,
 பெருந்தாரகன் மார்பை — பெரிய தோற்றத்தையுடையவ
 னாகிய தாரகாகரனுடைய மார்பினையும், பிளந்தது என்
 ருல் — இருபிளவாகச் செய்த வலிமையோடு கூடியது
 என்றால், அடியேன் மிக வருந்தவே நின்று நோய் செய்
 கரும மலையை — அடியேன் வருந்தும்படியாக நீடித்து
 நின்று வேதனை செய்கின்ற எனது தீவினையாகிய குன்றை,
 பொடிபடுத்தலரிதோ — துகளாக்குவது (ஒழிப்பது) தேவ
 ரீருடைய வேற்படைக்கு ஒரு அரிய கருமமோ (அல்ல
 என்றபடி); உனது கைவேலினுக்கு அருளுவாய் — (ஆன
 தினாலே அங்கனஞ் செய்யும்வண்ணம்) தேவரீருடைய திருக்
 கரத்திற் பொருந்திய வேற்படைக்குக் கட்டளை இட்டருளுக,
 கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே கந்தசுவாமிக்
 கடவுளே — கங்கா தேவியாராலும் உமாதேவியாராலும்
 போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காமம் என்னும்
 தலத்திற் கோயில் கொண்டருளிய வேலப்பரே கந்தசுவாமி
 என்னுந் திருநாமத்தையுடைய தெய்வமே. எ—று

திருமால் சக்கரமும், இந்திரன் வச்சிரமும், உருத்
 திரன் மழுப்படையும் ஒருங்கு சேர்த்தாலன்ன திண்மை
 யும், உக்கிரப் பிரசண்ட மாருதத்தின் வேகமும், உக்
 கிர இரவியின் வெம்மையும் ஒருங்கு பொருந்திய வேற்
 படையென்றபடி; குரபன்மனுக்கு மாருகக் குமரவேள்
 வேற்படை தொட்டபோது அவ்வேற்படை கொண்டு
 சென்ற வேகத்தையும் வெம்மையையும், கந்தபுராணம்
 குரபன்மன் வதைப்படலம் “தேயுவினெடுத்த வண்டத்
 திறங்களும்.....” என்றற் றொடக்கத்து (481) திரு
 விருத்தம் முதலாக “மாறமருழந்துபன்னாட்.....”
 எனவரும் திருவிருத்தம் ஈராகக் கூறிய வாற்றூணார்க.

முருகவேள் திருக்கரத்திற் பொருந்திய வேற்படைக்கு
வைரவப்பெருமான் திருக்கரத்திற் பரித்த சூலப்
படைக்கலமேயன்றி வேறு எத்தேவப் படைக்கலமும் ஒப்
பாகாவென்பதை,

“வேதனை யகத்தாராகும் விண்ணவர் படைசட்டர்முள்
யாதனை யிதற்குரோ வியம்புவ தெரியிற் றேனறிப்
பூதனை யுயிருண்கள்வன் புண்டரீகத்தன் வன்மை
சோதனை புரிந்த மேலோன் சூலமே யென்பதல்லால்.”

என வருங் கந்தபுராணம் சூரபன்மன் வகைப்படலம்
(484) திருவிருத்தத்தாலுணர்க.

மதுரைமா நகரில் வசித்த தனபதி யென்னும் வணி
கனும் அவன் மனைவியாகிய குணசாலியும் செய்த
அருந்தவத்தின் பேராக, சிவாஞ்சுடைப்படி முருகவேள்
உருத்திரசன்மர் என்னும் திருநாமத்தோடு ஒரு ஊமைப்
புதல்வராக உதிக்க, அவ்விருவரும் அவரை எடுத்து
வளர்த்த காரணத்தினால் பெருமான் செட்டி என்னும்
திருநாமத்தைப் பெற்றனர் என்க. இதன் விரிவைப் பரஞ்
சோதியார் திருவினையாடற் புராணஞ் சங்கத்தார் கலகந்
தீர்த்த படலத்திற் காண்க.

கதிர்காமப்பெருமான் திருக்கரத்திற் பொருந்திய
வேற்படையின் பாக்கிரமத்தைப் பாராட்டி, அவ்வேற்
படையைத் தமது தீவினையாகிய குன்றத்தைச் சிதைக்கும்
வண்ணம் ஒருமுறை தூண்டும்படி கதிர்காமத்தையினை
இவ்வாசிரியர் இரந்தவாரும். இக்கருத்தமைய திருமுரு
காற்றுப்படை வெண்பாவினும்:

“இன்னு மொருகால் எனதிநிம்பைக் குன்றுக்குங்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடித்த கொற்றவா—முன்னம்

பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத்தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.”

எனவருதல் காண்க.

(4)

அரிமருக முருகசர வணபவா வெனுமடிய
ரச்சந்தவிர்த் தருண்மயில்
ஆயிரத் தெட்டண்ட முட்டையென வேயணைத்
தசுரரைக் கொன்றிடுமயில்
பெரியநவ கண்டமொடு மேருகிரி குலகிரி
பெருங்கடல்க ளுள்ளடக்கும்
பெருஞ்சக்ர வாளகிரி யரைநொடியி னுக்குளே
பிரதக்ஷிணஞ் செயுமயில்
விரிபணு டவியுரக முங்கோடி யண்டமும்
விழுங்கியே பின்னுமிழ்மயில்
வேலநீ யேறுமயில் வெகுபராக் கிரமமெனில்
வினையனேன் மாயையென்னுங்
கரியபாம் பைப்பொடி படுத்தலரி தோவுன்
கலாபமயிலுக் கருளுவாய்
கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

ப—ரை: அரிமருக-திருமான் மருக, முருக-முருக, சரவணபவா
-சரவணபவா, எனும் அடியர் அச்சம் தனித்தருள் மயில் -
என்னும் ருகநாமங்களைச் சொல்லுகின்ற அடியவர்களிடத்
துள்ள பயங்கரத்திற்கு ஏதுவானவற்றை நீக்கியருளும் மயில்;
ஆயிரத்தெட்டண்டம் முட்டையெனவேயணைத்து —(சுரபன்
மனுக்குரியனவாகிப்) ஆயிரத்து எட்டு அண்டங்களையும்
அத்தொகைகொண்ட முட்டைகளென மதித்துத் தன் சிற
கர்களால் அகப்படுத்தி, அசுரரைக் கொன்றிடுமயில் —

அவற்றின்கண் வசித்த அசுரர்களையெல்லாம் அழித்திட்டமையில், பெரிய நவகண்டமொடு மேருகிரி குலகிரி பெருங்கடல்கள் உள்ளடக்கும்—பரந்த நவகண்டங்களொடு மேருமலை ஏனைய குல பர்வதங்கள் பரந்த கடல்கள் ஆகிய இவைகளையெல்லாம் தன்னகத்துட் கொண்டதாகிய, பெருஞ்சக்ர வாளகிரி யரைநொடியினுக்குளே டிரதக்ஷிணஞ் செயுமையில் — பெரிய சக்கரவாளகிரியென்னும் மலையைப் பாதி மாத்திரையினுள்ளே சுற்றிவரும் ஆற்றல் உள்ள மையில், விரிபண்டவிபுரகமும் கோடி அண்டமும் விழுங்கியே பின் உமிழ்மையில் — பரந்த படங்களாகிய காட்டையுடைய ஆதிசேடனென்னும் பாம்பையும் கோடிக்கணக்கான அண்டங்களையும் ஏக காலத்திலே விழுங்கிப் பின்னர்க் கக்க வல்லமாய்; வேலரீ ஏறும் மையில் வெகு பராக்கிரம மெனில் — கதிரைவேற்பெருமானே தேவரீர் வாகனமாகக் கொண்டெழுந்தருளுமையில் மிக்க பராக்கிரமத்தோடு கூடியதென்றால், வினையனென் மாயையென்னும் கரிய பாம்பைப் பொடிபடுத்தல் உன் கலாபமயிலுக்கு அரிதோ — பாவினையனைப் பந்தித்துள்ள மாயை என்று சொல்லப்படும் கரும் பாம்பைக் கண்டதுண்டமாகச் சிதைத்தல் அதற்கு அரிதோ (இல்லையென்றபடி), அருளுவாய் — ஆனமையினால் அங்ஙனம் செய்யும்படி அம்மயிலுக்குக் கட்டினாயிட்டருளுக; கங்கையுமைபாலனே கதிர்காமவேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே — கங்கா தேவியாராலும் உமாதேவியாராலும் போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காமமென்னுந் தலத்திற்கோயில்கொண்டருளிய வேலப்பரே கந்தசுவாமியென்னுந் திருநாமத்தையுடைய தெய்வமே. எ—று

முருக — என்று மினையோய், சரவணபவ — சரவணம் என்னும் வாவியில் உற்பத்தியானவரே. சக்ரவாளகிரி — சக்கரம்போல வளைந்த மலை; இது பூவுலகத்தைச் சூழ்ந்துகிடப்பதென்பர். பண்டவி = பண — அடவி-படமாகிய காடு. ஆதிசேடனுக்கு ஆரிரம் படங்களானமைபால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது. மயில் பொடிப்படுத்தற்கேற்ப மாயையைக் கரியபாம்பென உருவகித்தார்.

இது கதிரைவேற் பெருமான் வாகனமாகவுள்ள மயிலின்
பராக்கிரமத்தை எடுத்துக்காட்டி ஆசிரியர் தம்மிடத்
துள்ள தீவினையை அம்மயில் மூலமாக நீக்குவிக்கும்
படி கந்தவேளை இரந்தவாரும். (5)

நூருங்கற்ப காடவியி லிந்த்ராதி வானவர்கள்
தளரச்ச மாங்கங்குலுஞ்

சக்ராயு தக்கடவு ள்ச்சமிகு கங்குலுஞ்
சதுமுகத்தோ ன்ச்சமாம்

பெருங்கங்கு லும்மவுண ராங்கங்குலுந் துயர்செய்
பெரியபிர பஞ்சத்துளே

பிரியாத கங்குலுமுன் னடியரா னோர்கள்
பிறவிக்கு மூலமான

அருங்கங்கு லும்விடிய வேகடுங் குரலையிடும்
அதிபலப ராக்கிரமமாம்

அருஞ்சிறைச் சேவலுன் கைக்துவசு மாமென்னி
லடியளு ணவதிமிரமாம்

கருங்கங்குல் விடியவே கூவுதற் கரிதோசொல்
காலாயு தத்தினுக்குக்

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

பு — னை: நருங் கற்பக அடலியில் இந்திராதிவானவர்கள் —
கேட்டவற்றைத் தருகின்ற கற்பகச் சோலையின் கீழ் இருந்த
வர்களாகிய இந்திரன் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்கள்;
தளர் அச்சமாங்கங்குலும் — (குரபன்மன் முதலிய அகரர்
செய்யுந் துன்பங்களினால்) மனந்தளர்ந்து பயப்படுகின்ற
தாகிய இராக்காலமும்; சக்கராயுதக் கடவுள் அச்சமிகுகங்
குலும் — சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரப் படையைக் கொண்ட

திருமாலானவர் கொண்ட அச்சமாகிய நீடித்த இரவும்; சது முகத்தோன் அச்சமாம் பெருங்கங்குலும் — பிரமதேவர் கொண்ட பயமாகிய பெரிய இரவும்; அவுணராங்கங்குலும் — அசுரர்களாகிய இரவும்; துயர் செய் பெரிய பிரபஞ்சத்துளே பிரியாத கங்குலும் — துன்பஞ் செய்யும் பரந்த உலக வாழ்க்கையாகிய மாயப்பிரபஞ்சத்தைத் துறந்து (மக்கள்) செல்ல முடியாததாகிய இரவும்; உன் அடியரானோர்கள் பிறவிக்கு மூலமான அருங்கங்குலும் — தேவீருடைய மெய்யடியவர் களுடைய பிறவித்துன்பத்திற்குக் காரணமாகவுள்ள (பாச பந்தங்களாகிய) அரிய இரவும்; விடியவே — ஒருங்கு விடியும் வண்ணம்; கடுங்குரலையிடுங் அதிபல பராக்கிரமமாம் அருஞ்சிறைச் சேவல்—மிகச் சத்தத்தோடு கூவுகின்ற அதிகமாகிய வல்லமையினை யுடைய அழகிய சிறகர்களைக் கொண்ட சேவலானது; உன்கைத்துவசமாம் மென்னில் — தேவீருடைய (பன்னிரண்டு திருக்கரங்களுள்) ஒரு திருக்கரத்திற் கொடியாக அமையுமென்றால்; அடியன் ஆணவ திமிரமாம் கருங்கங்குள்ளிடியவேகூவுதற்கரியதோ—அடியேனைப்பந்தித்துள்ள ஆணவத் தடிப்பாகிய இருட்டோடு கூடிய இரவானது விடியும்வண்ணம் கூவுதல் அரிய கருமமோ (இல்லையென்றபடி) காலாபுதத்தினுக்குச் சொல்—கோழிக் கொடிக்கு அங்ஙனம் செய்யும்படி சொல்லியருளீக; கங்கையுமை பாலனே கதிர்காமவேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே — கங்காதேவியாராலும் உமாதேவியாராலும் போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காமமென்னுந் தலத்திற் கோயில் கொண்டருளிய வேலப்பரே, கந்தசுவாமி என்னுந் திருநாமத்தையுடைய தெய்வமே எ—று.

காத்தற்றொழிலைச் செய்யும் திருமால்தானும், படைத்தற்றொழிலைச் செய்யும் பிரமாதானும் அஞ்சக்கூடிய பெருமச்சமாகிய இரவாதலின் முறையே மிகுகங்குலும் பெருங்கங்குலும் என்றார். அவுணரை இராக்காலத்திற்கு உவமித்தமை அவர்களுடைய கொடுஞ்செயல், தீயகுணம், கருநிறம் என்பவை பற்றியாம்; பிரபஞ்சப்பற்றை விட்டுத் துறவுபூணுதல் அரிய செயல் ஆதலின் பிரியாத

கங்குல் என்றார். அடியவர்களாயினும் இருவினையொப்பு
மலபரிபாகமுற்று முத்திகிலையடைவோர் சிலரினுஞ் சிலரே
யாதலின் பிறவிக்கு மூலமான அருங் கங்குல் என்றார்.
அருங் கங்குல் — இலகுவில் விட்டுக்கீங்காத இரவு. ஆண
வத்தியிரம் — ஆணவத் தடிப்பு. அதுவும் இலகுவில்
விட்டகலாதாகையாற் கருங்கங்குல் எனப்பட்டது. கருங்
கங்குல் — இருட்டோடு கூடிய இரவு. காலாயுதம் தன்
கால்களை ஆயுதமாகவுடைய கோழி. இது ஆசிரியர்
கோழிக்கொடியின் பராக்கிரமத்தை விதந்துகூறி அது
வாயிலாகத் தமது ஆணவஇருளை நீக்குவித்துத் தமக்கு
அருள் புரியவேண்டுமெனக் கந்தவேளை வேண்டிய
வாரும்.

(6)

ஆருக்கு வந்திடு விருந்தோர்வி தென்றுநீ
யறியாது போலிருந்தால்

அடியேனை யஞ்சலென் பார்களா ரிங்குனக்
கடிமைமே லன்பில்லையோ

ஊருக்கு வந்தவ ளொருத்திபிள் ளைக்குமுலை
யூட்டுவளோ சொல்லுவாய்

உனக்கடிமை யாகியும் உன்புகழ்கள் பாடியுமென்
உயிர்வருந்திட னீதியோ

பாருக்கு ளேகலி யுகத்திலே கண்கண்ட
பரதெய்வ மென்றேயுனைப்

பாருளோர் மெச்சுமது மெய்யாகு மிப்போது
பாவியேற் கருள்புரிந்தால்

காருக்கு மதிகவர மழைபொழியு மீராறு
கரகமல சர்வஞ்ஞனே

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம. வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

ப—ஐ: இது ஆருக்கு வந்திடு விருந்தோ வென்று—இந்த விருந் தானவன் ஆருடைய வீட்டிற்கு வந்தவனே என்று சந்தேகக் கொண்டு; நீ அறியாது போலிருந்தால் — தேவரீர் ஒன்று மறியாத தன்மைபோற் பராபுகமாயிருந்தால்; ஆர் அடியேனை அஞ்சல் என்பார்கள் — வேறு யார் தமிழேனைப் பயப்படாதே யென்று தேற்றுபவர் (எவருமில்லையென்ற படி); அடிமைமேல் இங்கு உனக்கு அன்பு இல்லையோ — தேவரீருடைய அடியவனாகிய தமிழேனிடத்துத் தேவரீருக்குக் கருணையில்லையோ; ஊருக்கு வந்தவள் ஒருத்தி பிள்ளைக்கு முலை ஊட்டுவனோ — (பெற்ற தாயிருக்க) புதிதாக அந்த ஊருக்கு வந்த ஒரு பெண் அந்தப் பிள்ளைக்குப் பாலுட்டு வாளோ; சொல்லுவாய் — சொல்லியருளுக; உனக்கடிமை யாகியும் உன் புகழ்கள் பாடியும் — தேவரீருடைய அடியவ னான பின்னும் தேவரீருடைய கீர்த்திப் பிரபாகங்களை யெல் லாம் தோத்திரமாகப் பாடியபின்னும்; என் உயிர் வருந் திடல் நீதியோ—எனது ஆன்மா துன்பமுறுதல் முறையா ருமோ; இப்பொழுது பானியேற் கருள்புரிந்தால்—இந்தவேளை யிற் பானியாகிய தமிழேனுக்குத் திருவருள் புரிந்தால்; பாருக்குள்ளே கலியுகத்திலே கண்கண்ட பர தெய்வம் என்றே—இந்தப் பூவுலகத்திலே இக்கலிகாலத்திலே வெளிப் படையாக வந்து தோன்றி அன்பர்களுக்குத் தவருது அருள் செய்கின்ற மேலான கடவுள் தேவரீரே என்று; பாருளோர் உனை மெச்சுவது மெய்யாரும் — இவ்வுலகத்திலேயுள்ள அன்பர்கள் தேவரீரைப் பாராட்டி அற்புதங்கொள்வது நிச மாகும்; காருக்கும் அதிக வர மழை பெர்ழியும் — (பொன் மழை பெய்கின்ற புட்கலாவர்த்தம் முதலிய) முகில்களைக் காட்டிலும் அடியார்க்கு வரங்களாகிய மழையைச் சொரி கின்ற; ஈராறு கரகமல சர்வஞ்ஞனே — பன்னிரண்டு திருக் கரங்களாகிய செந்தாமரைப் பூக்களையுடைய பேரறிஞ் ஞரே; கங்கையுமைபாலனே கதிர்காம வேலனே கந்த சுவாமிக் கடவுளே — கங்காதேவியாராலும் உமாதேவியா ராலும் போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காமம் என்னும் தலத்திற் கோயில் கொண்டருளிய வேலப்பரே கந்தசுவாமியென்னுந் திருநாமத்தையுடைய தெய்வமே.எ-று

ஊருக்கு வந்தவள் ஒருத்திபிள்ளைக்கு முலையூட்டு
வளே என்பதற்குப் புதிதாக இந்தவருக்கு வந்தவள்
இன்னொருத்தி பெற்ற பிள்ளைக்கு முலையூட்டுவளே
எனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். பாவம் மூன்று
பங்கும் புண்ணியம் ஒரு பங்குமாக நேரும் இக்கலியுகத்
திலும் கந்தவேள் தமதடியார்க்கு வெளிப்படையாககின்று
அருள் புரிவராதலின் கலியுகத்திலே கண்கண்ட பா
தெய்வம் எனப்படுவர். இது தம்மை ஆட்கொள்ளும்
வண்ணம் ஆசிரியர் கதிர்காமத்தையனை வரங் கேட்ட
வாரும்.

(7)

அஞ்சமுக னுன்பிதா இமயமா மலையுதவும்
அமலைநின் னன்னையாகும்

அண்ணன்முன் கயமுகத் தசுரனுயிர் வீட்டியரு
ளைங்கரக் கடவுள்நெடிய

மஞ்சவண் ணன்மாமனுன் மைத்துனன் மன்மதன்
மலரினய னுன்சீடனும்

வானவர்க ளுன்னடிய ராயிரத் தெட்டண்ட
மன்னவ னுன்வாகனம்

கொஞ்சமடி யேனையுன் னடிமையென் றேதியே
குறுமுனிக் குத்தமிழருள்

குமரகுரு பரசுவாமி யுன்னடிய ரடியார்கள்
குற்றேவல் செய்யவருள்வாய்

கஞ்சமலர் முகவள்ளி மணவாள வெங்குங்
கவின்றெய்வ யானைகணவா

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

ப—ர அஞ்ச முகன் உன் பிதா — ஐந்து திருமுகக்களையுடைய
 சதாசிவமூர்த்தி தேவரீருடைய தந்தையாராவார், இமய
 மாமலை உதவும் அமலை நின் அண்ணையாரும்—இமயமலையர
 சன் பேணி வளர்த்த மலரகிதையாகிய பர்வதவர்த்தனியார்
 தேவரீருடைய தாயாவார், முன்கயமுகத்து அசுரன் உயிர்
 வீட்டி அருள் ஐங்கரக்கடவுள்—முற்காலத்திற் கயமுகா
 சுரனை வதைத்துப் பின் அவனைப் பெருச்சாளிவாகனமாகக்
 கொண்டருளிய பிள்ளையார், அண்ணன்—தேவரீருக்குத்
 தமயனாவார், நெடிய மஞ்ச வண்ணன் உன் மாமன்—
 முகில் வண்ணர் ஆகிய உயர்ந்த வடிவத்தைக் கொண்ட
 திருமால் தேவரீருடையமாமன் ஆவார், மன்மதன் உன் மைத்
 துனன்—(இந்த முறைப்படி) மன்மதன் தேவரீருடைய
 மைத்துனன் ஆவன், மலரில் அயன் உன் சீடனும்—செந்
 தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற பிரமதேவர் குருமூர்த்தியாகிய
 தேவரீருக்குச் சீடராவார், வானவர்கள் உன் அடியர்—இந்
 திரன் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்கள் தேவரீரது
 அடியராவார், ஆயிரத்தெட்டண்ட மன்னன் உன் வாகனம்
 —ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஆண்ட சூன் தேவரீ
 ருடைய (மயிலாகிய) வாகனமாவன், குறுமுனிக்குத்தமிழ்
 அருள் குமரகுரு பரசுவாமி—குறிய வடிவின்ராகிய அகத்
 திய முனிவருக்குத் தமிழ் மொழியை உபதேசித்த குமரகுரு
 பரசுவாமியே, அடியேனை உன் அடிமை என்று கொஞ்சம்
 ஓதியே—தமியேனையும் தேவரீருடைய அடியவன் என்று
 சற்றுக் குறிப்பிட்டு, உன் அடியர் அடியார்கள் குற்றேவல்
 செய்ய அருள்வாய்—தேவரீருடைய அடியார்க் கடியவர்க்
 குரிய சிறு தொண்டுகளைச் செய்யும் வண்ணம் திருவருள்
 செய்க, கஞ்சமலர்முக வள்ளி மணவாள—அலர்ந்த செந்
 தாமரைப் பூப்போன்ற அழகிய திருமுகத்தையுடைய வள்ளி
 நாயகிக்குத் தலைவரே, எங்குங்கவின் தெய்வயானை கணவா
 —சாராசரங்கள் எவ்விடத்தும் நின்று பேரழகைச் செய்
 கின்ற தெய்வநாயகிக்குக் கணவராகவுள்ளவரே, கங்கை
 யுமை பாலனை கதிர்காம வேலனை கந்தசுவாமிக் கடவுளே
 —கங்காதேவியாராலும் உமாதேவியாராலும் போற்றி
 வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காமம் என்னுந் தலத்திற்

கோயில் கொண்டருளிய வேலப்பரே, கந்தசுவாமியென்னுந்
திருநாமத்தைபுடைய தெய்வமே. எ—று

அஞ்சு — ஐந்து என்பதன் போலி, ஐந்து முகங்
கள் ஆவன — ஈசானம், தற்புருஷம், வாமதேவம், அகோ
ரம், சத்தியோஜாதம் என்பன. அமலை — உயிர்களின்
பாசத்தைநீக்குபவன். கயமுகத்தசுரன் உயிர்வீட்டிய வரலா
ற்றைக் கந்தபுராணங் கயமுகனுற்பத்திப்பலத்திற்காண்க;
நெடிய மஞ்சு வண்ணன் — மூன்று உலகங்களையும் தம்
மடிகளால் அளக்கும்பொருட்டுத் திரிவிக்கிரம மூர்த்த
மென்னும் நீண்ட வடிவத்தைக்கொண்ட திருமால், பிர
ணவத்தின் பொருளறியாது மயங்கிய பிரமதேவரை முரு
கவேள் சூட்டிச் சிறையிட்டுப் பின்னர் அதன் பொருளை
அப்பிரமாவிற்கு உபதேசித்த காரணத்தால் “ மலரினய
னுன் சீடனும் ” என்றார்.

சூரன் முருகக்கடவுளுடைய வாகனம் என்பதைக்
கந்தபுராணம் சூரபன்மன் வதைப்படலத்திற் காண்க.
கொஞ்சம் — அற்பம். இது கிராமியச் சொல், தம்மை
முருகவேள் சிற்றடியன் என ஏற்றுக்கொண்டாலொழிய,
அடியார்க்கடியவர்க்குக் குற்றேவல் செய்யும் பேறு தமக்
குக்கிடைத்தல் அரிதென்பார் உன் அடிமையென்றோ
தியே உன்னடியாடியார்கள் குற்றேவல் செய்ய அருள்
வாய் என்றார். குமாகுருபா சுவாமி என்பது முருக
வேள்கொண்ட குருமூர்த்தத்தைக் குறிக்குந் திருநாமங்
களில் ஒன்றாகும். சராசரங்களிலுள்ள அழகெல்லாம்
சத்தியின் அமிசமாதலின் எங்குங்களின் தெய்வயா
னையெனப்பட்டது. கவின் — அழகு. இது குகனடியா
ரடியார்க்குக் குற்றேவல் செய்யும்பேற்றைத்தமக்கு அருள
வேண்டுமெனச் செவ்வேளை ஆசிரியர் பிரார்த்தித்த
வாரும்.

(8)

உன்மலர்ப் பாதத்தின் மகிமையு மேன்மையு
முமாபதி புயங்களறியும்

ஓங்குகலை ஞானமு மாறுகுண பேதமும்
ஒருநான் முகத்துவேதன்

றன்முடி யறிந்திடுங் கரபலமும் வீரமுந்
தகுசூர னங்கையறியும்

தருகடைக் கண்ணருளின் ஞானமுந் தீக்கையுந்
தமிழ்முனிவ னோக்கமறியும்

மன்மத னுருவறியு நித்தியமு மழகுமெய்
வாழ்வுமா நந்தசுகமும்

மகிழ்வள்ளி தெய்வயா னையுமறிவ ரடியருன்
மகிமையெல் லாமறிவரென்

கன்மன மறிந்துருக மாட்டுமோ வறியக்
கடாக்கும்வைத் தருள்முருகனே

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

11—ஐ: உன் மலர்ப்பாதத்தின் மகிமையும் மேன்மையும்—தேவரீருடைய அன்றலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருவடிகளின் தூய்மையையும் மகத்துவத்தையும், உமாபதி புயங்களறியும்—உமாதேவியாருக்குத் தலைவராகிய பரமேசுவரனுடைய திருப்புயங்களறியத்தக்கன, ஓங்கு கலைஞானமும் ஆறுகுணபேதமும் — தேவரீரிடத்து மேலாக விளங்குகின்ற சாஸ்திர ஞானத்தையும் ஆறு குணங்களிடத்துள்ள தத்துவப் பொருளையும், ஒரு நான்கு முகத்து வேதன் தன் முடியறிந்திடும்—ஒப்பற்ற நான்கு முகங்களைக்கொண்ட பிரம தேவருடைய சிரங்கள் அறிந்துள்ளன, கரபலமும் வீரமும் தகுசூரனங்கை அறியும்—தேவரீருடைய திருக்கைச் சித்திரத்தையும் வலிமை வெற்றிப்பாடென்னும் இவைகளையும் ஆற்றல் வாய்ந்த சூரபன்மனுடைய கைகள் அறிந்துள்ளன,

கடைக்கண் தரு அருளின் தீக்கையும் ஞானமும்—தேவரீ
ருடைய கடைக்கண்களில் ஒழுகும் அருளின் விளைவாகிய
(சகக்ஷ) தீக்கூயையும் அவை வாயிலாகக் கிடைத்த மெஞ்
ஞானத்தையும், தமிழ் முனிவன் நோக்கமறியும் — தமிழ்
மொழியை வளர்த்தவராகிய அகத்திய முனிவருடைய
உள்ளம் அறியும், நித்தியமும் மெய்யழகும் மன்மதனுரு
அறியும் — தேவரீருடைய சாந்நித்தியத்தையும் (ஈறிலாத்
தன்மையையும்) பேரழகையும் மன்மதனுடைய தோற்
றமே உணர்ந்துகொள்ளும்; வாழ்வும் ஆனந்த சுகமும்
மகிழ்வள்ளி தெய்வயாணையுறிவர் — நித்தியானந்த சுக
வாழ்க்கையைத் தேவரீருடைய இச்சா சத்தி கிரியா சத்தி
களாகிய வள்ளி நாயகியாரும் தெய்வ நாயகியாரும் அறி
வார்கள்; அடியர் உன் மகிமையறிவர் — மெய்ப்படிபவரா
யுள்ளவர்கள் தேவரீரிடத்துள்ள மேன்மைகள் எல்லாவற்
றையும் உணர்வர்; என்கண்மனம் அறிந்து உருக மாட்
டுமோ — தமிழேனுடைய (மெஞ்ஞானமில்லாமையாற்) கற்
பாறைபோன்ற உள்ளமானது இம்மேன்மைகளை யெல்லா
முணர்ந்து அக்காரணத்தினால் உருகுதல் முடியுமோ (முடி
யாதென்றபடி); அறியக் கடாக்கூம் வைத்தருள் முருகனே
— தேவரீருடைய பெருமைகளை யறியும் வண்ணம் கருணை
செய்தருள வேண்டும் முருகக் கடவுளே; கங்கையுமை
பாலனே கதிர்காம வேலனே கந்தசுவாமிக்கடவுளே — கங்
காதேவியாராலும் உமாதேவியாராலும் போற்றி வளர்க்கப்
பெற்ற பாலகரே கதிர்காமமென்னுந் தலத்திற் கோயில்
கொண்டருளிய வேல்ப்பரே கந்தசுவாமி என்னுந் திருநா
மத்தையுடைய தெய்வமே எ—று.

குழந்தை வடிவேற்பெருமான் தமது திருத்தாதை
யாகிய பரமேசுவரனுடைய திருப்புயங்களில் ஏறி நின்று
வினையாடுவாரென்னுங் கற்பனைக் கேற்ப, பாதத்தின் மகி
மையு மேன்மையு முபாபதி புயங்களறியு மெனவும்,
பிரமாவின் நான்கு முடிசுளுங் குலங்கக் குட்டி அப்
பிரமதேவருக்கு மறக்கருணை புரிந்து முருகவேள் ஞானை
பதேசஞ் செய்தாராதலின் “ கலைஞானமும் ஆறுகுண

பேதமும் வேதன் முடியறிந்திடும்” எனவும், அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களாலாக, வேறு எவராலாக வெல்லமுடியாத சூரபன்மன் விட்ட விட்ட தெய்வப் படைகளையெல்லாம் உடனுக்குடன் வலிகெடுத்துத் தமது திருக்கரமொன்றில் இருந்த வேற்படையைச் செலுத்திச் சூரபன்மனை வதைத்தாராகலின் “கரபலமும் வீரமுஞ் சூரனங்கையறியும்” எனவும், அகத்திய முனிவருக்குத் தேசிகராக எழுந்தருளித் தமிழ்மொழி யறிவுறுத்தி அவர்க்கு ஞான தீட்சையுஞ் செய்தாராகலின் “ஞானமும் தீக்கையும் தமிழ் முனிவன் நோக்கமறியு” மெனவும், ஆயிரகோடி காமர் அழகெலாந்திரண்டு ஒன்றாமேயினுஞ் செவ்வேள் விமலமார் திருமேனிக்கு ஒப்பாகரவாதலினாலும் கருவேளாகிய மன்மதன் இறைவன் நெற்றிவிழியால் மாண்டவாறு மாந்தலின்றி முருகக்கடவுள் ஆதிமத்தியாந்தரகிதராகி விளங்குவராதலினாலும் “கித்தியமும் மெய்யழகும் மன்மதன் உருவறியு” மெனவுங் கூறினார். முருகவேளுக்குரிய ஆறு குணங்களாவன: முற்றறிவு, வரம்பிலின்பம், இயற்கையறிவு, தன்வயம், குறைவிலாற்றல், வரம்பிலாற்றல், தமிழ்முனிவன் கோக்கம் என்பதில் கோக்கம்-உள்ளம், ஏனைய வெளிப்படை; என் மனத்தின்கண்ணே யுள்ள அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெஞ்ஞானத்தைப் பாலித்துத் தேவரீரிடத்திற் பத்தி பாராட்ட அருள்செய்ய வேண்டுமென ஆசிரியர் கந்தவேளை வந்தித்தவாரும். (9)

அடையாள மாம்பரங் குன்றுமுத லாறுபதி
யம்பலங் காசிகமலை

அணிகோண மாமலை யாதிகே தீச்சரம்
அருள்சம்பு குண்டமாதி

இடைவிடா தேநிறைந் தோமா கிலும்புவி
யெறும்பாதி காசிமேவி

இறந்ததென் றுன்முத்தி செய்துமென் றருள்செய்த
எந்தைமொழி நம்புதலினால்

திடமுடைய பத்தியில் லாதவெளி யேனுஞ்
சிவானந்த நாதனென்னிற்

சிவநாம வாக்கியஞ் சென்னிமேற் சூட்டலாற்
சிவகாசி தனிலுறைதலால்

கடையேனை யும்மடிமை யாக்கத் தகுந்தகுங்
கருணாநிதித் தெய்வமே

கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே
கந்தசுவா மிக்கடவுளே.

ப—ரை: அடையாளமாம் — எமது சாதாக்கிய வடிவமாகிய சிவ
லிங்கம் வைத்துப் பூசிக்கப்படும், பரங்குன்று முதலாறுபதி -
திருப்பரங்குன்ற முதலாகிய ஆறு திருப்பதிகளிலும், அம்
பலம் — பொன்னம்பலமாகிய சிதம்பரம், காசி — காசி,
கமலை — திருவாரூர், அணி கோணமாமலை — அழகிய திருக்
கோணமலை, ஆதிகேதீச்சரம்—பழமையாகிய திருக்கேதீச்
சரம், அருள் சம்பு குண்டம்—எமது திருவருளோடு கூடிய
சம்புகேசரம் (திருவாரணைக்கா), ஆதி—முதலிய தலங்களில்
இடைவிடாதே நிறைந்தோமாகிலும்—நாம் இடையீடின்றி
(என்றும்) சார் நித்தியமாக எழுந்தருளியுள்ளோமெனினும்
புவி எறும்பாதி—இப்பூவுலகத்தின் கண்ணே எறும்பு முத
லான சிவராசிகளெல்லாம், காசி மேவியிறந்தது என்றால்
முத்திசெய்தும் — காசித்தலத்தை யடைந்து அத்தலத்தில்
உயிர்விடப்பெறின் முத்தியையருளுவோம், என்று அருள்
செய்த எந்தைமொழி நம்புதலினால் — என்று கூறியருளிய
எங்கள் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானது திருவாக்கை
நம்புகின்றோமாதலினாலும், சிவானந்த நாதன் என்னில்—சிவா
னந்த நாதனென்று சொல்லப்படுகின்ற எனது குருநாதன்

எனக்கு உபதேசித்த, சிவநாம வாக்கியங் சென்னிமேற்
 சூட்டலால்—ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை எனது சிரமேற் கொண்
 டொழுருதலினாலும், திடமுடைய பத்தியில்லாத எளியேனும்
 —திடபத்தியில்லாத தமிழேனும், சிவகாசிதனில் உறைத
 லால்—சிவஸ்தலமாகிய காசியிலே வசித்தலாலும், கடையே
 னையும் அடிமை ஆக்கத்தகுந்தகும் — கடைப்பட்ட தமிழே
 னையும் தேவரீருடைய அடிமையாகக் கொள்ள ஏலும் ஏலும்,
 கருணாநிதித் தெய்வமே — அன்பையே செல்வமாகவுடைய
 கடவுளே, கங்கையுமை பாலனே கதிர்காம வேலனே கந்த
 சுவாமிக்கடவுளே — கங்கர்தேவியாராலும் உமாதேவியாரா
 லும்போற்றி வளர்க்கப்பெற்ற பாலகரே கதிர்காமமென்னுந்
 தலத்திற் கோவில்கொண்டருளிய வேலப்பரே கந்தசுவாமி
 யென்னுந் திருநாமத்தையுடைய தெய்வமே. எ—று.

11518.51C
 அடையாளம்—அறிகுறி, இங்கே சிவலிங்கம்; பரங்
 குன்று முதல் ஆறுபதிகள் முருகக்கடவுளுக்குரியன: பரங்
 குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவிநன்குடி, திருவேகம்,
 குன்றுதொருடல், பழமுதிர்சோலை. கோணமாமலை கேதீச்
 சரம் ஆகிய இரண்டும் ஈழநாட்டுத் தலங்கள். சம்புகுண்
 டம் — சம்புமுனிவராலே தாபிக்கப்பட்ட கீர்ப்பெருக்
 கோடு கூடிய தலம்; குண்டம்--கீர்ச்சுனை. சம்புகேசரம்,
 திருவாணைக்காவெனவும் வழங்குவது. பஞ்சபூதஸ்தலங்
 களுள் அப்புத் தலமாகும். இத்திருவிருத்தத்தில் “அடை
 யாளமாம்.....முத்தி செய்தும்” என வரும் பாகத்தைச்
 சிவபிரான் வாக்காக அறுவதித்துப் பொருள் கொள்க.
 சிவானந்த நாதன்.....என் சென்னிமேற் சூட்டலால்
 என வருதலின், இவ்வாசிரியருடைய தீக்ஷாகுரு சிவா
 னந்த நாதன் என்னும் ஒரு பெரியாரென எண்ணக்கிடக்
 கின்றது. திடபத்தி யில்லாதேனினும் அடியேனை
 யும் கருணை வைத்து ஆட்கொண்டருளுக என ஆசி
 ரியர் கதிரை யாண்டவனை இரந்தவாரும். (10)
 முற்றம்.

Prof. V. SIVASAMY
UNIVERSITY OF JAFANA

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலையார்

வெளியிட்ட நூல்கள்

- ♦—
	ரூ. ச.
★ 1. சைவ வினாவிடை முதலாம் பாகம்	20
★ 2. கந்தர் அனுபூதி	15
★ 3. புட்பயாத்திரைச் சுருக்கம் பண்டிதர் ம. வே, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை எழுதிய உரையுடன்	1-00
★ 4. Notes for the Plate of Gold by G. K. Sundara Sastry	1-75
★ 5. பொது அறிவுப் பயிற்சி 5ம் வகுப்பு க. சி. குலரத்தினம்	60
★ 6. கதிர்காமவேலர் திருவருட்பாவுரை பண்டிதர் ம. வே, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை	50

ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம் கே. கே. எஸ், ரோட், யாழ்ப்பாணம்.